

מסכת בבא קמא

פרק י משנה ז

זֶה בָּא בְּחִבּוּתוֹ שֶׁל יֵין וְזֶה בָּא בְּכַדּוֹ שֶׁל דִּבְשׁ. נִסְדָּקָה חֲבִית
שֶׁל דִּבְשׁ, וְשִׁפָּף זֶה אֶת יֵינוֹ וְהִצִּיל אֶת הַדִּבְשׁ לְתוֹכוֹ, אֵין לוֹ
אֲלֵא שְׂכָרוֹ. וְאִם אָמַר, אֲצִיל אֶת שְׁלֵף וְאֶתָּה נּוֹתֵן לִי דִמִּי שְׁלִי,
חֵיב לָתֵן לוֹ. שִׁטְף נָהָר חֲמורוֹ וְחֲמור חֲבֵרוֹ, שְׁלוֹ יָפָה מָנָה
וְשֶׁל חֲבֵרוֹ מֵאֲתִים, הִנִּיחַ זֶה אֶת שְׁלוֹ וְהִצִּיל אֶת שְׁלֵף חֲבֵרוֹ, אֵין
לוֹ אֲלֵא שְׂכָרוֹ. וְאִם אָמַר לוֹ, אֲנִי אֲצִיל אֶת שְׁלֵף וְאֶתָּה נּוֹתֵן לִי
אֶת שְׁלִי, חֵיב לָתֵן לוֹ: